

EXPUNERE DE MOTIVE

În perspectiva integrării României în Uniunea Europeană, va trebui să ne adaptăm inclusiv sub aspectul protecției populației pe sectoarele de protecție civilă. Standardele europene ne impun nu numai adoptarea unor reglementări legislative, ci și implicarea activă atât în vederea implementării unui sistem eficient de asistență în dezastre și urgențe civile, cât și a educării civice a cetățenilor în acest domeniu.

Dezastrele , indiferent de natura lor, așa cum sunt acestea definite de legislația română în vigoare, respectiv de Legea 481 din 8 noiembrie 2004 privind protecția civilă , au un potențial distructiv deosebit. Scopul prezentei legi este să minimizeze efectul acestora, prin modificări legislative menite să asigure în mod coerent asistența post – dezastru.

Capacitatea de răspuns a statului în situații de criză dă măsura nu numai a dimensiunii sale democratice, ci și a stabilității sale. Securitatea individuală este o componentă a securității naționale. Se impune adoptarea unor norme legislative care să optimizeze capacitatea de răspuns a instituțiilor statului în condițiile unor situații de criză.

Imposibilitatea statului de a garanta proprietatea, și mai ales integritatea fizică a cetățenilor în timpul unor astfel de catastrofe nu face decât să scadă încrederea populației în instituțiile statului, creând un mediu de insecuritate și constituindu-se ca o amenințare gravă la adresa siguranței naționale.

Deși cetățenii care au suferit pagube ca urmare a efectelor unui dezastru sau ale unui conflict armat sau ca urmare a executării unei intervenții a serviciilor de urgență au dreptul să solicite despăgubiri, conform art. 17 din Legea 481/2004, evenimentele din

ultimii ani din România, respectiv ciclicitatea unor dezastre naturale de tipul inundațiilor, au arătat că de multe ori statul nu face față necesităților imediate în scopul protecției victimelor acestor dezastre. Aceste ajutoare, se acordă, potrivit aceleiași legi din fondurile prevăzute în bugetul local sau din fonduri aprobate prin Hotărâre a Guvernului.

Modificarea Codului fiscal, prin eliminarea , cu caracter de excepție, a pragului de 20% (în sensul că actuala legislație prevede că suma destinată cheltuielilor cu sponsorizarea sau alte acte de mecenat se scade din impozitul pe profit datorat, în limita a 3 ‰ din cifra de afaceri, dar să nu depășească mai mult de 20 %) nu va face altceva decât să direcționeze sumele de bani care ar fi fost destinate bugetului de stat către persoane fizice sau juridice care asigură asistența post dezastru sau care sunt îndreptățite să beneficieze de ea. Astfel acțiunea componentei neguvernamentale a societății va acționa complementar acțiunilor statului, care de multe ori tergiversează nepermis de mult acțiunile reparatorii, acționând necoerent și în mod discontinuu.

Aceste prevederi având caracter excepțional, în sensul că nu sunt aplicabile decât în condițiile producerii unor dezastre, așa cum sunt ele definite de legislația în vigoare, sunt menite pe de o parte să satisfacă standardele Uniunii Europene în domeniul asistenței post - dezastru, iar pe de altă parte, eventualele reticențe legate de apariția unui eventual dezechilibru bugetar sunt înlăturate de existența a trei principii în domeniul asistenței post-dezastru: 1. securitatea cetățenilor primează în fața oricăror interese, constituindu-se ca rațiune de stat; 2. în aceste situații excepționale oricum statul este obligat să aloce sumele necesare de la bugetul de stat. 3. reparația trebuie să fie integrală, în sensul că ea trebuie să se raporteze la toți cetățenii-victime ale dezastrelor din zonele afectate, și să se asigure cel puțin condițiile avute anterior.

Considerăm că în acest mod statul ca putea realiza în mod mai coerent asistența post dezastru, contribuind la creșterea încrederii populației în instituțiile statului și în capacitatea acestuia de a reacționa în situații de criză.

Inițiatori: ROMEO MARIUS RAICU

